

Πρωτοπρεσβυτέρου Ἰωάννου Φωτοπούλου

Φρένο στήν μουσουλμανική προπαγάνδα

Φαίνεται πώς ἔχουμε χάσει τά μυαλά μας. Πώς θά σᾶς φαινόταν ἂν ἀκούγατε ἕναν ὀρθόδοξο ἱερέα νά εὐχεται στά ἀραβικά σέ κάποιον μουσουλμάνο «Καλό Ραμαζάνι»; Ἄν τόν ρωτοῦσε γιά τίς λεπτομέρειες τοῦ ραμαζανιοῦ καί τό «πνευματικό» του νόημα; Δυστυχῶς ἐκεῖ ἔχει καταντήσει τό πρόγραμμα τοῦ σταδμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τήν Παρασκευή 12 Ὀκτωβρίου, στίς 7μ.μ. σέ ὠριαία ἐκπομπή τοῦ Σταδμοῦ ὁ ἀρχιμ. Γαβριήλ Παπανικολάου, γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς Διαχριστιανικῶν σχέσεων καί κάποιος κ. Παπαντωνίου εἶχαν καλέσει κάποιον μουσουλμάνο. Γιά μιὰ ὥρα καθήλωσαν τούς ἀκροατές γιά νά τούς διδάξουν τί εἶναι τό ραμαζάνι, πώς καί πότε γίνεται, ποιά «πνευματικότητα» διαδέτει καί ποικίλες ἄλλες λεπτομέρειες. Ρωτοῦσαν τόν συμπαθῆ κατά τά ἄλλα προσκεκλημένο τους τά πιό ἀπίθανα πράγματα μέ σεβασμό π.χ. ἂν οἱ ἐργοδότες διαδέτουν στούς μουσουλμάνους εἰδικούς χώρους γιά προσευχονται καί ἀναζητοῦσαν τίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουν οἱ μουσουλμάνοι γιά τήν τήρηση τοῦ Ραμαζανιοῦ. Μιλοῦσαν γιά τή στάση τῶν ἐργοδοτῶν δηλ. κατά πόσο αὐτοὶ ἐμποδίζουν τούς ἐργάτες νά τό τηρήσουν. Ὁ π. Γαβριήλ ἔφτασε στό σημεῖο νά προτείνει νά μήν τρῶνε καί νά μήν πίνουν οἱ χριστιανοὶ μπροστά στούς μουσουλμάνους τίς μέρες τοῦ Ραμαζανιοῦ γιά νά μή τούς προσβάλλουν!

Σκοπός τῆς ἐκπομπῆς εἶναι, ὅπως δηλώθηκε στήν ἀρχή, ἡ ἐνσωμάτωση τῶν μουσουλμάνων μεταναστῶν στήν ἐλληνική πραγματικότητα. Ὁ κ. Παπαντωνίου τόνισε ὅτι στήν πράξη σημαντικό ρόλο πρέπει νά παίξει ἡ Ἐκκλησία. Δέν θέλω ἐδῶ νά ὑπενθυμίσω μέ λεπτομέρειες τίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζει ἡ Εὐρώπη ἀπά τήν ἰσλαμική βία καί προπαγάνδα. Θέλω μόνο νά ὑπενθυμίσω στόν νέο καί φερέλπιδα συμπρεσβύτερό μου ὅτι χρέος ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων δέν εἶναι ὁ σεβασμός στή θρησκεία τοῦ ἄλλου (ἡ Νέα Ἐποχή τό ἐπεκτείνει ἐπιτάσσοντας : «ἀγαπήσεις τόν Θεό τοῦ πλησίον σου»), ἀλλά σεβασμός στό πρόσωπό του καί τήν ἐλευθερία ἐπιλογῆς του. Χρέος μας δέν εἶναι νά δεχθοῦμε τόν ἀλλόθρησκο ἢ τόν ἑτερόδοξο «ὅπως εἶναι», καθῶς εἶπε ὁ κ. Παπαντωνίου, ἀλλά πονώντας γιά τήν πλάνη στήν ὁποία βρίσκεται νά τόν ὀδηγήσουμε στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Δέν τόν μισοῦμε, δέν τόν ἐξαναγκάζουμε ἐμμέσως ἢ ἀμέσως νά δεχθεῖ τόν Χριστό κατά τά μισσιοναρικά πρότυπα λατίνων καί προτεσταντῶν, οὔτε χρησιμοποιοῦμε τίς τακτικές τοῦ ἐξισλαμισμοῦ, δέν τόν δελεάζουμε μέ ποικίλες παροχές. Ὅμως θέλουμε τόν κάθε ἄνθρωπο στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὄχι γιά αὐξήσουμε τόν ἀριθμό τῶν ὀρθοδόξων, ἀλλά γιά νά ἐκπληρώσουμε τόν πόθο τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος θέλει «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι».

Δέν πρέπει ἡ Ἐκκλησία νά μετατραπῆ σέ θεράπεινα τῶν κρατικῶν ἐπιδιώξεων καί σέ νοοτροπίες ἀντιχριστιανικές, παγκοσμιοποιητικές καί ἰσοπεδωτικές. Δέν πρέπει οἱ θεσμοὶ τῆς, ἔστω καί ἀπό ἀγνοια ἢ ἀδέλγητα νά χρησιμεύουν ὡς μέσο συμφιλίωσης τῶν θρησκείων καί ὡς βῆμα ἰσλαμικῆς ἢ ἄλλης προπαγάνδας. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τήν πίστη τῆς, τήν ἱεραποστολή

της, τούς θεανθρωπίνους στόχους της. Τό κράτος μπορεί για κάποιος λόγους νά ακολουθήσει μιá πολιτική, μιá πρακτική για τούς ποικίλους μετανάστες. Ἡ Ἐκκλησία, ἐφόσον τό κράτος δέν τήν συμβουλεύεται, ἄς κρατήσῃ τίς σωστές ἀποστάσεις καί ἄς συνεργάζεται, ὅπου δέν προδίδονται οἱ ὀρθόδοξες ἀρχές.

Καί κάτι ἄλλο. Ποιός τέλος πάντων θά παρέμβῃ σ' αὐτά καί σέ ἄλλα προγράμματα τοῦ Σταθμοῦ πού ἐξ αἰτίας τους ἔχει χάσει τήν ἀκροαματικότητά του καί θά συμμαζέψῃ τά ..ἀσυμμάζευτα;